Laos Extension for Agriculture Project
P.O. Box 9159
Vientiane, Lao P.D.R.
Tel/fax: 021 732 162 Mobile: 020 5526277
Email: leap@laoex.org
Email: cetdu@laoex.orgg

ວິໄສທັດໃນການປັບປຸງວຽກງານ ການສົ່ງເສີມ ກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້

ເອກະສານ ປະກອບການຝຶກອົບຮົມ 16:

CETDU
Central Extension Training and Development Unit

ປື້ມຄູ່ມືໃນການສົ່ງເສີມກະສິກຳແມ່ນຫົວຂໍ້ຕໍ່ເນື່ອງຊຶ່ງລວມມີ:

- ວິທີການສົ່ງເສີມ (ພາກ 1 ຫາ 19)
- ເຄື່ອງມື ສຳລັບວິທີການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້
- ປື້ມຄູ່ມື ກ່ຽວກັບເຕັກນິກ ກະສິກຳ ລ້ຽງສັດ ປູກຝັງຫລັກສູດ (ພະນັກງານສົ່ງເສີມ ຂັ້ນເມືອງ ແລະພະນັກງານສົ່ງເສີມຂັ້ນບ້ານ)

ປື້ມຄູ່ມືດັ່ງກ່າວແມ່ນເຈດຕະນາເຮັດໃຫ້ການນຳໃຊ້ງ່າຍຂຶ້ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ນຳສະເຫນີຈຸດປະສົງຂໍ້ມູນເບື້ອງຕົ້ນຂອງວິທີການສົ່ງເສີມກິສິກຳ. ປື້ມຄູ່ມືດັ່ງກ່າວໄດ້ຖືກພັດທະນາໃນບາດກ້າວທຳອິດຂອງໂຄງການ Leap ໂດຍການ ຮ່ວມມືກັບພະນັກງານຄູຝຶກຂອງກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ (ໂດຍແມ່ນ ພະນັກງານວິຊາການ CETDU) ຄວາມມຸ້ງຫມາຍແມ່ນເພື່ອພັດທະນາເປັນເຄື່ອງມືໃຫ້ພະນັກງານ ສົ່ງເສີມຂັ້ນເມືອງສາມາດຖ່າຍທອດໄປເຖິງຄວາມຕ້ອງການຂອງຊາວກະສິກອນ.

Laos Extension for Agriculture Project
P.O. Box 9159
Vientiane, Lao P.D.R.
Tel/fax: 021 732 162 Mobile: 020 5526277
Email: leap@laoex.org
Email: cetdu@laoex.org

ປື້ມຄູ່ມືໃນແຕ່ລະເລື້ອງ

I. ເອກະສານປະກອບການຝຶກອົບຮົມຄັ້ງທີ 1

1. ລະບົບ ແລະຂະບວນການຝຶກ _ ສົ່ງເສີມວຽກງານກະສິກໍາ ແລະປ່າໄມ້
2. ວິທີການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການຝຶກ_ສົ່ງເສີມ ຊາວກະສິກອນ (TNA _ Kiss)
3. ເຕັກນິກການພົວພັນ_ສື່ສານທີ່ມີປະສິດທິພາບ
4. ວິທີການເຮັດວຽກກັບຊາວກະສິກອນ
5. ຄູ່ມືພາກສະໜາມ ສໍາລັບນັກສົ່ງເສີມ

II. ເອກະສານປະກອບການຝຶກອົບຮົມຄັ້ງທີ 2

6. ວິທີການຝຶກອົບຮົມ_ສົ່ງເສີມຊາວກະສິກອນທີ່ມີປະສິດທິພາບ
7. ບາງເຕັກນິກການຝຶກອົບຮົມແບບມີສ່ວນຮ່ວມ
8. ການຝຶກອົບຮົມແບບມີສ່ວນຮ່ວມ
9. ເຕັກນິກພື້ນຖານສໍາລັບວິທະຍາກອນ
10. ການພັດທະນາກຸ່ມຜູ້ຜະລິດ
11. ການຄຸ້ມຄອງບໍລິຫານກຸ່ມທີ່ມີປະສິດທິພາບ
12. ການພັດທະນາຜູ້ນໍາຊຸມຊົນ ແລະວິຊາການບ້ານ
13. ການຕິດຕາມຊຸກຍູ້ຂະບວນການຝຶກ_ສົ່ງເສີມຊາວກະສິກອນ
14. ວິທີການ, ເຄື່ອງມືການວາງແຜນ ແລະປະຕິບັດແຜນການ

III. ເອກະສານປະກອບການຝຶກອົບຮົມຄັ້ງທີ 3

15. ພື້ນຖານການພັດທະນາ ແລະວິທີການຝຶກສົ່ງເສີມ ແບບມີສ່ວນຮ່ວມ
16. ວິໃສທັດໃນການປັບປຸງວຽກງານການສົ່ງເສີມ ກະສິກໍາ
17. ປັດໃຈມະນຸດ ແລະການພັດທະນາ ວຽກງານ ສົ່ງເສີມ ກປ
18. ການຈັດທັດສະນະສຶກສາ
19. ລະບົບ ພໍ່ປົກຄອງລູກ ຄວາມກະຕືລືລົ້ນ ແລະການມີສ່ວນຮ່ວມ

ເອກະສານ 16: ວິໃສທັດໃນການ ປັບປຸງວຽກງານການສົ່ງເສີມ ກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ສາລະບານ

ວິໃສທັດໃນການປັບປຸງວຽກງານງານການ ສົ່ງເສີມກະສິກໍາ............2
ບົດບາດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງການ ສົ່ງເສີມກະສິກໍາ 4
ຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ເປົ້າໝາຍ ແລະໜ້າທີ່ຂອງການສົ່ງເສີມ 4
ໜ້າທີ່ສໍາຄັນຂອງການສົ່ງເສີມ 4
ອົງປະກອບສໍາຄັນຂອງວຽກງານສົ່ງເສີມ ທີ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງ .. 7
ການກໍານົດຮູບແບບການ ສົ່າງເສີມ ກະສິກໍາ 14

ກອງສົ່ງເສີມ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້
ພະແນກ ສົ່ງເສີມ ແລະ ຄຸ້ມຄອງໂຄງການ
ໜ່ວຍງານ ພັດທະນາຮູບແບບ ແລະ ຝຶກອົບຮົມ, ເມສາ 2003

ວິໄສທັດໃນການ
ປັບປຸງ ວຽກງານການສົ່ງເສີມ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້

1. ວິໄສທັດໃນການປັບປຸງວຽກງານການສົ່ງເສີມກະສິກຳ (Vision in Agriculture extension improvement)

ແນວທາງປ່ຽນແປງໃໝ່ຮອບດ້ານຂອງພັກ ແລະລັດຖະບານສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວ ປະຈຸບັນແມ່ນເນັ້ນໃສ່ເຮັດໃຫ້ແຂວງກາຍເປັນຫົວໜ່ວຍຍຸດທະສາດໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດສັງຄົມຮອບດ້ານ, ເມືອງເປັນຫົວໜ່ວຍແຜນການ_ການເງິນ ແລະບ້ານເປັນຫົວໜ່ວຍການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ. ດັ່ງນັ້ນ, ການທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ແນວທາງດັ່ງກ່າວຖືກຈັດຕັ້ງໃຫ້ປະກົດຜົນເປັນຈິງໄດ້ນັ້ນ, ມີຄວາມຈຳເປັນທີ່ທົ່ວພັກທົ່ວປວງຊົນ, ທຸກຂະແໜງການວິຊາສະເພາະ, ຕະຫຼອດຮອດປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າຕ້ອງໄດ້ຮ່ວມແຮງຮ່ວມໃຈສະໝານສະມັກຄີເປັນນ້ຳໜຶ່ງໃຈດຽວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາລະບົດບາດ ແລະສິດໜ້າທີ່ຂອງຕົນໃນແຕ່ລະຂະແໜງການໃຫ້ເກີດປະສິດຕິຜົນແທ້ໆ.

ສາທາລະນະລັດປະຊາທິປະໄຕປະຊາຊົນລາວຍາມໃດກໍ່ຍຶດໝັ້ນເສັ້ນທາງກ້າວຂຶ້ນສັງຄົມນິຍົມເປັນຈຸດໝາຍປາຍທາງ ໃນການກໍ່ສ້າງເສດຖະກິດສັງຄົມ ແລະລະບອບການເມືອງຂອງຕົນ, ດັ່ງນັ້ນ, ຈຶ່ງເຫັນເປັນອັນຈະແຈ້ງແລ້ວວ່າມີພຽງແຕ່ ການຮີບຮ້ອນເອົາໃຈໃສ່ພັດທະນາກຳລັງການຜະລິດຈາກສັງຄົມກະເສດຕະກຳທີ່ອີງໃສ່ທຳມະຊາດ ແລະເຄິ່ງທຳມະຊາດ

ເພື່ອກ້າວໄປເປັນກຳລັງການຜະລິດທີ່ຂະຫຍາຍຕົວ, ມີວິທະຍາສາດເຕັກນິກ, ເຮັດໃຫ້ມີຜົນການຜະລິດສູງ, ມີຮູບແບບ ແລະລະບົບການຄຸ້ມຄອງການຜະລິດດີ ຈຶ່ງຈະເຮັດໃຫ້ລະດັບຊີວິດການເປັນຢູ່ ຂອງປວງຊົນທັງຊາດມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ ແລະໃນທີ່ສຸດເປົ້າໝາຍອັນສູງສົ່ງຂອງພວກເຮົາຈຶ່ງຈະບັນລຸໄດ້.

ກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ ຊຶ່ງເປັນຫົວໜ່ວຍວິຊາການໜຶ່ງມີບົດບາດໃຫ້ບໍລິການວິຊາການ ແລະຈັດຕັ້ງນຳພາຊາວກະສິກອນເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ ເພື່ອຄ້ຳປະກັນດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະຜະລິດໃຫ້ຫຼາຍກາຍເປັນສິນຄ້ານັບມື້ນັບຫຼາຍຂຶ້ນ, ດ້ວຍຈັ່ງຫວະການຂະຫຍາຍຕົວທີ່ໄວ ແລະມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບທ່າແຮງທີ່ມີໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນໃຫ້ມີຄວາມໜັກແໜ້ນ ແລະໝັ້ນຄົງຍາວນານ. ພາລະກິດອັນສູງສົ່ງນີ້ມັນໄດ້ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ພະນັກງານ ແລະນັກສົ່ງເສີມໃນຂະແໜງການທຸກຄົນຕ້ອງກຳແໜ້ນແນວທາງປ່ຽນແປງໃໝ່ຮອບດ້ານຂອງພັກ, ອອກແຮງປະຕິບັດບົດບາດແລະໜ້າທີ່ຢ່າງຫ້າວຫັນເພື່ອຍູ້ແຮງໃຫ້ກຳລັງຜູ້ຜະລິດຕົວຈິງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໄດ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວ, ຢາກເຮັດໄດ້ແນວນັ້ນມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ມີການຍົກສູງ ແລະປັບປຸງຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດໃນການຜະລິດກະສິກຳຂຶ້ນ, ນອກຈາກທີ່ກ່າວນັ້ນແລ້ວກໍ່ຍັງມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ມີການປະສານສົມທົບລະຫວ່າງອົງການຈັດຕັ້ງລັດ, ເອກະຊົນແລະອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ເພື່ອຮ່ວມກັນຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ແລະຍູ້ແຮງຂະບວນການດັ່ງກ່າວໃຫ້ເປັນໄປຕາມທິດທາງນະໂຍບາຍການພັດທະນາສັງຄົມເສດຖະກິດຂອງພັກ / ລັດຖະບານ ທີ່ຍາມໃດກໍ່ເນັ້ນໃຫ້ເກີດການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ, ເພາະບາງບັນຫາໃນການພັດທະນາມັນເປັນສິ່ງທີ່

ຢ່າງທີ (5) ໃນລະດັບເນື້ອທີ່ປູກ ແລະຝູງສັດ ຕົວຈິງ: ຜົນການສົ່ງເສີມຕ້ອງເນັ້ນໃສ່ໃຫ້ຊາວກະສິກອນເຫັນໄດ້ປະສິດຕິຜົນໃນການຜະລິດພືດໃນຫົວໜ່ວຍເນື້ອທີ່ດິນທີ່ໃຊ້ປູກ, ຜະລິດຕະພາບຂອງສັດລ້ຽງໃນຫົວໜ່ວຍການລົງທຶນ ແລະຫົວໜ່ວຍເວລາທີ່ໃຊ້ລ້ຽງກ່າວຄື:

- ຄວນໃຊ້ຄວາມໜາແໜ້ນ (ຈຳນວນຕົ້ນ) ຂອງພືດລະດັບໃດ, ປັດໃຈນຳເຂົ້າສ່ຳໃດ ຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີຜົນຜະລິດສູງໃນຫົວໜ່ວຍເນື້ອທີ່ໜຶ່ງໆ ກ້າວໄປສູ່ໄດ້ຜະລິດຕະພັນມີຄຸນນະພາບດີມີລາຄາສູງ
- ຄວນໃຊ້ຄວາມໜາແໜ້ນ (ຈຳນວນ) ໂຕສັດ, ປັດໃຈນຳເຂົ້າໃນລະດັບໃດຈຶ່ງເຮັດໃຫ້ມີຜົນຜະລິດສູງໃນຫົວໜ່ວຍເນື້ອທີ່ລ້ຽງໜຶ່ງໆ ກ້າວໄປສູ່ໄດ້ຜະລິດຕະພັນມີຄຸນນະພາບດີມີລາຄາສູງ
- ຊ່ວງໄລຍະເວລາໃດ ? ຄວນໃຊ້ເນື້ອທີ່ປູກ ແລະລ້ຽງຫຍັງ ?
- ເຕັກນິກ, ຂັ້ນຕອນການປູກ ແລະລ້ຽງແບບໃດ ?

  ⇒ ທີ່ສຳຄັນ ຫົວໜ່ວຍເນື້ອທີ່ປູກ ແລະລ້ຽງສັດນັ້ນໆ ຕ້ອງຊຸກຍູ້ໃຫ້ກາຍເປັນແຫຼ່ງສາທິດ ແລະຖອດຖອນບົດຮຽນໄດ້ສຳລັບຊາວກະສິກອນຄົນອື່ນໆ(ເປັນ Innovative farm) ນີ້ເປັນໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ສົ່ງເສີມຕ້ອງເຮັດໃຫ້ໄດ້.

ທີ່ກ່າວມາທັງໝົດນັ້ນແມ່ນເປັນຂໍ້ຄິດເຫັນຈາກຄວາມເຂົ້າໃຈໃນວຽກງານສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະປະສົບການທີ່ໄດ້ສະສົມມາເປັນສ່ວນບຸກຄົນ, ຫາກບໍ່ໄດ້ແມ່ນຫຼັກທິດສະດີທີ່ຢາກໃຫ້ຍຶດຖືຕາຍຕົວແຕ່ຢ່າງໃດ? ເພາະວ່າ "ວຽກເກີດຂື້ນໄດ້ຢູ່ທີ່ການສະແຫວງຫາ, ຜົນສຳເລັດກໍດນີຂື້ນມາຢູ່ທີ່ການໄດ້ລົງມືປະຕິບັດ"

ໃຫຍ່ເກີນກວ່າຄວາມສາມາດຂອງພາກສ່ວນໃດພາກສ່ວນໜຶ່ງທີ່ຈະແກ້ໄຂໄດ້ພຽງຝ່າຍດຽວ.

2. ບົດບາດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງການສົ່ງເສີມກະສິກຳ

ຕໍ່ການພັດທະນາກຳລັງການຜະລິດໃນພາກກະເສດຕະກຳສາມາດເວົ້າໄດ້ວ່າ ທຸກພາກສ່ວນມີຄວາມສຳຄັນ ຊຶ່ງຄວາມເປັນຈິງກໍ່ເປັນເຊັ່ນນັ້ນ , ແຕ່ຢ່າງໃດກໍ່ດີ ບົນພື້ນຖານພາລະບົດບາດ ແລະຂອບເຂດສິດໜ້າທີ່ງໄດ້ຮັບມອບໝາຍເຫັນໄດ້ວ່າ ວຽກງານສົ່ງເສີມໃນກອງກໍ່ຄືໃນໜ່ວຍງານສົ່ງເສີມມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຍົກສູງ ແລະປັບປຸງແບບແຜນວິທີດຳເນີນວຽກງານໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມຕ້ອງການຕົວຈິງຂອງຊາວກະສິກອນ ກໍ່ຄືສະພາບການປ່ຽນແປງໃໝ່ຮອບດ້ານໃນທົ່ວສັງຄົມຂອງປະເທດໂດຍເລີ້ມຈາກການມີວິໃສທັດ, ກອບຄວາມຄິດໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະແນວວິທີການປັບປຸງທີ່ແທດເໝາະກັບຄວາມເປັນຈິງ, ມີລັກສະນະວິທະຍາສາດເທົ່ານັ້ນຈຶ່ງຈະສາມາດຊ່ວຍເຫຼືອຊາວກະສິກອນບັນດາເຜົ່າໃຫ້ຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກພາວະຄວາມບໍ່ຮູ້ ແລະຄວາມຫຼູ້າຫຼັງຍາກຈົນໃນການຜະລິດກະສິກຳ. ດັ່ງນັ້ນ, ກອບຄວາມຄິດໃນແນວວິທີດຳເນີນການປັບປຸງ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການສົ່ງເສີມຈຶ່ງຖືກກຳນົດອອກມີດັ່ງລຸ່ມນີ້:

2.1. ຄວາມເຂົ້າໃຈຕໍ່ເປົ້າໝາຍ ແລະໜ້າທີ່ຂອງການສົ່ງເສີມ

- ເປົ້າໝາຍຍາວນານຂອງວຽກງານການສົ່ງເສີມຄືເຮັດໃຫ້ຊາວກະສິກອນຜູ້ຜະລິດສາມາດກຳນົດຮູບແບບການຜະລິດຂອງຕົນ (ຄອບຄົວ) ຂອງຊຸມຊົນ ກໍ່ຄືຂອງກຸ່ມຜະລິດຂອງຕົນໄດ້ ສອດຄ່ອງແທດເໝາະກັບຊັບພະຍາກອນທີ່ມີ ແລະຮັບປະກັນປະສິດຕິຜົນສູງທີ່ສຸດ
- ເຮັດໃຫ້ເກີດມີຕາໜ່າງການຄຸ້ມຄອງປະສານງານໃນວຽກງານການສົ່ງເສີມໃນທົ່ວປະເທດມີຄວາມຄ່ອງຕົວຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງໄດ້ ແລະໝັ້ນຄົງຍາວນານ.

2.2. ໜ້າທີ່ສຳຄັນຂອງການສົ່ງເສີມ

ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄາດໝາຍທີ່ວາງໄວ້ນັ້ນມີຜົນທາງຮູບປະທຳ, ໃນສະເພາະໜ້າ, ວຽກງານການສົ່ງເສີມໃນກອງຄວນເລັ່ງໃສ່ຄື:

- ເຮັດໃຫ້ບຸກຄະລາກອນທີ່ເຮັດວຽກງານສົ່ງເສີມ ຝຶກອົບຮົມມີທັດສະນະອັນຖືກຕ້ອງ, ກຳໄດ້ເປົ້າໝາຍ ແລະໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍໃນການເຮັດວຽກງານການສົ່ງເສີມ ເພື່ອຮັບປະກັນໄດ້ການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍແຜນງານ ແລະແນວທາງນະໂຍບາຍໃນວຽກງານການພັດທະນາກະສິກຳຂອງຂະແໜງການ ກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕາມວິໄສທັດຂອງລັດຖະບານ.
- ປັບປຸງແບບແຜນວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານການສົ່ງເສີມຂອງພະນັກງານໃນທຸກລະດັບແຕ່ສູນກາງລົງຮອດທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍຖືເອົາວຽກງານການຝຶກອົບຮົມສົມຄຽງຄູ່ໄປກັບການຊຸກຍູ້ສະໜັບສະໜູນ ແລະການສາທິດປະຕິບັດຕົວຈິງໄປພ້ອມນັ້ນເປັນອັນບຸກເບີກໃຫ້ແກ່ການພັດ

ຢ່າງທີ່ (4) ໃນລະດັບຄອບຄົວ; ບົນພື້ນຖານທຳມະຊາດຂອງການປະຕິບັດກິດຈະກຳສົ່ງເສີມຂອງພະນັກງານນອກຈາກການປະສານກັບກຸ່ມ ແລະທັງໝົດຊຸມຊົນແລ້ວ ແມ່ນຈະຕິດພັນກັບການເຂົ້າຫາຄອບຄົວຊາວກະສິກອນເປັນລາຍບຸກຄົນ ດັ່ງນັ້ນ: ຜົນການສົ່ງເສີມທີ່ຄວນໄດ້ຮັບໃນລະດັບຄອບຄົວແມ່ນຄວາມສາມາດຂອງຊາວກະສິກອນນັ້ນໆໃນການຈັດສັນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດທີ່ມີຢູ່ຂອງຕົນ, ແຮງງານ, ເວລາ, ອຸປະກອນເຄື່ອງມື ແລະທຶນເຂົ້າສູ່ການຜະລິດຢ່າງມີປະສິດຕິຜົນ, ຮັບປະກັນການມີລາຍຮັບ ແລະຄວາມຢູ່ລອດຂອງຄອບຄົວ ສຳລັບກຸ່ມຄອບຄົວທີ່ທຸກຍາກ. ຖ້າເປັນຄອບຄົວທີ່ມີຖານະພໍກຸ້ມກິນກໍ່ເນັ້ນໃສ່ໃຫ້ເກີດມີການສະສົມທຶນຂຶ້ນ, ຖ້າເປັນຄອບຄົວທີ່ມີຖານະດີແລ້ວກໍ່ເນັ້ນໃສ່ ໃຫ້ເກີດມີການລົງທຶນທົດສອບການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີອັນໃໝ່ເພື່ອການບຸກເບີກ ນຳລ່ອງໃຫ້ແກ່ກຸ່ມຄອບຄົວອື່ນ ຫຼືຊຸກຍູ້ ໃຫ້ເກີດການລົງທຶນເພື່ອຂະຫຍາຍຕາໜ່າງການຕະຫຼາດຜະລິດຕະພັນກະສິກຳຂອງຊຸມຊົນນັ້ນໆ. ທີ່ສຳຄັນຕ້ອງໃຫ້ມີຄອບຄົວຕົວແທນຈາກແຕ່ລະກຸ່ມຄອບຄົວ ທີ່ມີຖານະທາງເສດຖະກິດຕ່າງກັນນັ້ນ ເພື່ອສືບຕໍ່ຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມໃຫ້ກາຍເປັນຄອບຄົວຕົວແບບ ແລະວິຊາການປະຈຳບ້ານຢ່າງຍາວນານເຮັດໄດ້ຢ່າງນັ້ນ ຈຶ່ງຈະເປັນການຢັ້ງຢືນໄດ້ເຖິງຄວາມເຂົ້າໃຈອັນເລິກເຊິ່ງຂະແໜງ ການສົ່ງເສີມ ກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ ພວກເຮົາໃນການຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງການພັດທະນາເສດຖະກິດຂອງພັກ ທີ່ເນັ້ນໃສ່ການສ້າງ ແລະນຳໃຊ້ທຸກທ່າແຮງສັງຮວມຂອງສັງຄົມເຂົ້າສູ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດໃຫ້ເກີດຜົນຢ່າງເປັນຮູບປະທຳຂຶ້ນເປັນກ້າວໆ.

ຈາກຖານຂໍ້ມູນຂ້າງເທິງນີ້ຈຶ່ງຈະສາມາດພະຍາກອນ, ສາມາດກຳນົດຂໍ້ແນະນຳທາງເຕັກນິກການຜະລິດ, ການນຳໃຊ້ປັດໃຈການຜະລິດ ແລະການບຳລຸງຮັກສາ ແລະການຕະຫຼາດຕ່າງໆໄດ້,

ຢ່າງທີ (2) ເພື່ອເຮັດໃຫ້ຄຳສັ່ງ 01 ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍຢ່າງເປັນຮູບປະທຳ ແລະໜັກແໜ້ນໃນວຽກງານການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ການປັບປຸງຮູບແບບການປະສານສົມທົບ ແລະກົນໄກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ການປະຕິບັດວຽກສົ່ງເສີມດີ ແລະຄ່ອງຕົວຂຶ້ນຖືກຕາມພາລະບົດບາດຕາມດຳລັດ 01 ນັ້ນຄວນເນັ້ນໜັກໃສ່ການປັບປຸງແບບແຜນການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງວຽກງານສົ່ງເສີມກະສິກຳຂອງຫ້ອງການກະສິກຳເມືອງເປັນຈຸດຕົ້ນຕໍເຮັດແນວໃດໃຫ້ວຽກສົ່ງເສີມກະສິກຳ ໄດ້ກາຍເປັນໜ້າວຽກບຸລິມະສິດທີ່ທຸກຝ່າຍຕ້ອງໄດ້ສຸມໃສ່ປະຕິບັດເຮັດໃຫ້ເມືອງມີຂີດຄວາມສາມາດໃນການປະຕິບັດກັບບ້ານຢ່າງຄ່ອງຕົວ, ເຊັ່ນ: ພະນັກງານປະຈຳຫ້ອງການກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ ໄດ້ເຮັດໜ້າທີ່ການສົ່ງເສີມເປັນຕົ້ນຕໍ, ມີຮູບແບບການຈັດຕັ້ງແບ່ງງານຢ່າງຊັດເຈນ, ມີການກຳນົດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະບໍລິມາດວຽກໃນແຕ່ລະລະດູການຜະລິດ, ມີແບບແຜນວິທີປະຕິບັດວຽກຢ່າງມີລະບົບພ້ອມທັງມີເງື່ອນໄຂເອື້ອອຳນວຍການປະຕິບັດ.

ຢ່າງທີ (3) ໃນລະດັບຊຸມຊົນ, ບໍ່ມີສິ່ງໃດຈະສຳຄັນໄປກວ່າການເຮັດໃຫ້ບ້ານມີໜ່ວຍເສນາທິການທາງເສດຖະກິດຂອງບ້ານເຊັ່ນ: ມີການຈັດຕັ້ງເປັນກຸ່ມການຜະລິດຕ່າງໆ, ມີລູກບ້ານ (ຫຼືຊາວກະສິກອນ) ທີ່ມີຄວາມຮູ້ ແລະສຳນິສຳນານໃນການຜະລິດໂດຍໄດ້ຮັບການບຳລຸງສ້າງໃຫ້ກາຍເປັນວິຊາການປະຈຳບ້ານໃນແຕ່ລະດ້ານ ແລະສາມາດຖ່າຍທອດຄວາມຮູ້ຕ່າງໆ ໃຫ້ຄອບຄົວອື່ນໄດ້.

ທະນາການຜະລິດກະສິກຳຕົວຈິງໃນພື້ນຖານການຜະລິດ.

- ເພີ່ມຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດທີ່ເປັນພື້ນຖານໃນວຽກງານການຝຶກອົບຮົມ (ຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຢີ) ການຕິດຕາມຊຸກຍູ້ ແລະ ການຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍບົດຮຽນໃຫ້ແກ່ພະນັກງານກະສິກຳທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
- ຍູ້ແຮງ ແລະປະສານສົມທົບຢ່າງໃກ້ຊິດກັບການພັດທະນາວິຊາການສະເພາະດ້ານເພື່ອເປັນສູນລວມໃນການຜັນຂະຫຍາຍເຕັກໂນໂລຢີໃໝ່ເຂົ້າສູ່ຂະບວນການຜະລິດຕົວຈິງ
- ປັບປຸງກົນໄກການຄຸ້ມຄອງວຽກງານການຝຶກອົບຮົມການສົ່ງເສີມກະສິກຳໃນຂະແໜງການ (ແຕ່ສູນກາງ_ແຂວງ_ເມືອງ_ບ້ານ)
- ປັບປຸງ ແລະຂະຫຍາຍລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ສື່ໃນການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະວຽກງານໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ໃຫ້ມີບາດກ້າວຂະຫຍາຍຕົວທີ່ໄວ
- ຊຸກຍູ້ຊາວກະສິກອນໃຫ້ມີການຈັດຕັ້ງ ໃນການຂະຫຍາຍ ແລະຄຸ້ມຄອງການຜະລິດກະສິກຳຕ່າງໆ (ໃຫ້ມີກຸ່ມຜະລິດ) ທີ່ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ສ້າງ ແລະຂະຫຍາຍວິຊາການບ້ານໃນແຕ່ລະດ້ານໃຫ້ກ້ວາງຂວາງໃນຈັ່ງຫວະທີ່ໄວ
- ຊຸກຍູ້ເອື້ອອຳນວຍໃຫ້ເກີດມີຕະຫຼາດປັດໃຈການຜະລິດ, ຫົວໜ່ວຍເກັບຊື້/ປຸງແຕ່ງ ແລະ ຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນ

2.3. ອົງປະກອບສຳຄັນຂອງວຽກງານສົ່ງເສີມທີ່ຄວນເອົາໃຈໃສ່ປັບປຸງ

ໃນຄວາມເປັນຈິງວຽກງານການສົ່ງເສີມ ຖ້າເບິ່ງໃນທາງເລິກ ແລະທາງກວ້າງຈະເຫັນໄດ້ວ່າມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການພັດທະນາກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ຂອງຂະແໜງການທີ່ສຸດ, ເພາະເປັນວຽກງານກ່ຽວຂ້ອງກັບການເຮັດໃຫ້ຊາວກະສິກອນມີທາງເລືອກ ໃນການຕັດສິນໃຈກຳນົດວິທີການຜະລິດຫຼາຍຂຶ້ນ, ຊຶ່ງຈະສົ່ງຜົນສະທ້ອນໄປເຖິງການເຮັດໃຫ້ຖານະຄວາມເປັນຢູ່ທາງເສດຖະກິດຂອງຄອບຄົວຊາວກະສິກອນດີຂຶ້ນ, ນອກນັ້ນກໍ່ຍັງເປັນສິ່ງ ກ່ຽວພັນກັບຜົນໄດ້ຜົນເສຍຂອງຜົນຜະລິດກະສິກຳຕະຫຼອດຮອດຜົນລວມຂອງເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ. ດ້ວຍປະການດັ່ງກ່າວ, ການເຫັນໄດ້ຄວາມສຳຄັນທີ່ຕ້ອງໄດ້ປັບປຸງບັນດາອົງປະກອບສຳຄັນຂອງວຽກງານສົ່ງເສີມກະສິກຳ ຈຶ່ງເຫັນວ່າຄວນເນັ້ນໜັກໃສ່ສິ່ງທີ່ຈະໄດ້ກ່າວລຸ່ມນີ້:

- ອົງປະກອບທີ 1 ຂອງການສົ່ງເສີມແມ່ນ<u>ພະນັກງານທີ່ເຮັດວຽກສົ່ງເສີມ</u> (ນັກສົ່ງເສີມ/ພັດທະນາ)
- ອົງປະກອບທີ 2 ຂອງການສົ່ງເສີມ ແມ່ນ<u>ຕົວເຕັກໂນໂລຢີ</u> ແລະປັດໃຈຊຸກຍູ້ຕ່າງໆ
- ອົງປະກອບທີ 3 ຂອງການສົ່ງເສີມ ແມ່ນ <u>ຊາວກະສິກອນຜູ້ຜະລິດ</u>
- ອົງປະກອບທີ4 ແມ່ນລະບົບການຈັດຕັ້ງຄຸ້ມຄອງວຽກງານການສົ່ງເສີມ / ຝຶກອົບຮົມພ້ອມທັງເງື່ອນໄຂ ແລະເຄື່ອງມືໃນການຖ່າຍທອດເຕັກໂນໂລຢີ

ໂນໂລຢີ ເພື່ອຖອດຖອນບົດຮຽນໄດ້ວ່າສິ່ງໃດດີ ແລະອ່ອນຈາກການໄດ້ນຳໃຊ້ ແລະໃຫ້ສາມາດປະເມີນຕົວເຕັກໂນໂລຢີໄດ້ດ້ວຍ.

ສະເພາະວຽກງານສົ່ງເສີມທີ່ມີລັກສະນະຍຸດທະສາດ ແລະເຄື່ອງມືມະຫາພາກໃນການວາງແຜນ ຕ້ອງໄດ້ຈັດຕັ້ງປັບປຸງໃຫ້ເກີດຂຶ້ນໃນກອງ.

ຢ່າງທີ (1) ແມ່ນຕ້ອງສູ້ຊົນພັດທະນາ ແລະປັບປຸງຖານຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການກຳນົດຮູບແບບການສົ່ງເສີມ, ສິ່ງທີ່ຕ້ອງໄປສົ່ງເສີມ, ທັງນີ້ແມ່ນເພື່ອພັດທະນາປັບປຸງລະບົບຖານຂໍ້ມູນເພື່ອເປັນເຄື່ອງມືໃນການກຳນົດຮູບແບບການສົ່ງເສີມຂຶ້ນໃຫ້ໄດ້ໃນລະດັບພື້ນຖານເຊັ່ນ:

- ສ້າງຫຼືຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີແຜນທີ່ເຂດການຜະລິດຂອງແຕ່ລະເມືອງ, ແຂວງ ແລະບ້ານທີ່ເຂົ້າໄປສົ່ງເສີມໄດ້ງ່າຍເຊັ່ນເຂດທົ່ງພຽງຈຸດສຸມລັດຖະບານ ແລະບັນດາແຂວງທີ່ສາມາດເກັບກຳໄດ້ງ່າຍ. ສ່ວນເຂດທີ່ຍາກ ແລະຫ່າງໄກສອກຫຼີກ ແມ່ນຄ່ອຍໆ ພັດທະນາຕາມຫຼັງ
- ບັນຊີລາຍຊື່ພືດປູກ, ສັດລ້ຽງຕົ້ນຕໍໃນແຕ່ລະເຂດມີອັນໃດແດ່ ໃນຮອບປີ ແລະຮອບລະດູການໜຶ່ງ
- ການໄຫຼວຽນຂອງຜົນຜະລິດເປັນຢ່າງໃດ, ລາຍໄດ້ຈາກຜົນຜະລິດເຫຼົ່ານັ້ນມີແນວໃດ
- ບັນຫາທີ່ມັກເກີດກັບພືດປູກ, ສັດລ້ຽງ ແລະວິທີການແກ້ໄຂຂອງຊາວກະສິກອນເປັນຢ່າງໃດ
- ທ່າແຮງ ແລະຂໍ້ຈຳກັດໃນການຜະລິດ ແລະຂະຫຍາຍກ້ວາງ ຫຼືການລົງທຶນເຂົ້າໃສ່ການພັດທະນາກະສິກຳມີຢ່າງໃດ

- ກຳແໜ້ນຕົວເລກສູ້ຊົນມະຫາພາກຂອງແຂວງ, ເມືອງ ແລະບ້ານ ຫຼືແຕ່ລະໂຄງການຜະລິດ
- ເບິ່ງທ່າແຮງ ແລະຄວາມອາດສາມາດໃນການນຳໃຊ້ເນື້ອທີ່ປູກ ແລະ ລ້ຽງຕົວຈິງໂດຍວິເຄາະໃຫ້ລະອຽດເພື່ອເຫັນໄດ້ຜົນກະທົບ ແລະຄວາມສ່ຽງໃນທຸກດ້ານອາດຈະເກີດຂື້ນໄດ້
- ກຳໄດ້ຄວາມຕ້ອງການ ແລະບັນຫາຂອງຊາວກະສິກອນຜູ້ຜະລິດຕົວຈິງມີຢ່າງໃດ (ຢາກເຮັດຫຍັງໃນການຜະລິດກະສິກຳ) ບາງບັນຫາທີ່ຊາວກະສິກອນມີອາດບໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ຊຶ່ງຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ຄວາມກະຈ່າງແຈ້ງແກ່ເຂົາເຈົ້າ
- ກຳແໜ້ນອັດຕາສ່ວນຂອງຊາວກະສິກອນ ທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງທາງຖານະເສດຖະກິດເພື່ອກ້າວເຂົ້າສູ່ການນຳໃຊ້ເຕັກໂນໂລຢີອັນໃໝ່
- ນຳສະເໜີເຕັກໂນໂລຢີ ແລະກຳມະວິທີໃນການນຳໃຊ້ຕະຫຼອດຮອດຜົນທີ່ຄາດຈະໄດ້ຮັບເພື່ອໃຫ້ຊາວກະສິກອນເກີດຄວາມສົນໃຈ

⇒ ການນຳສະເໜີເຕັກໂນໂລຢີ ແລະກຳມະວິທີໃນການນຳໃຊ້ບໍ່ຄວນເປັນໃນລັກສະນະທີ່ເປັນຟອມເອກະພາບວ່າທົ່ວທັງຂຸມຊົນ, ແຂວງ, ເມືອງ ຫຼືບ້ານຕ້ອງນຳໃຊ້ຄືກັນ. ຕ້ອງເບິ່ງ ແລະສົມທຽບວ່າເຕັກໂນໂລຢີທີ່ເຂົາເຈົ້ານຳໃຊ້ຢູ່ກັບອັນໃໝ່ແຕກຕ່າງກັນຢ່າງໃດ, ມີຄວາມສ່ຽງຫຼາຍນ້ອຍພຽງໃດ? ແຕ່ລະເຕັກໂນໂລຢີ

⇒ ເຕັກໂນໂລຢີທີ່ນຳໄປສະເໜີໃຫ້ຊາວກະສິກອນນຳໃຊ້ຕ້ອງໃຫ້ແທດເໝາະກັບຄວາມອາດສາມາດໃນການລົງທຶນຂອງຊາວກະສິກອນ ແລະຕ້ອງໃຫ້ມີທ່າອ່ຽງຂະຫຍາຍໄດ້ໃນວົງກ້ວາງ ແລະຍາວນານ.

- ຄວນໄດ້ມີການສະໜັບສະໜູນໃຫ້ຊາວກະສິກອນໄດ້ນຳໃຊ້ບົດຮຽນໃໝ່ເຂົ້າໃນການຜະລິດຕົວຈິງ ແລະມີການຕິດຕາມປະເມີນການນຳໃຊ້ເຕັກ

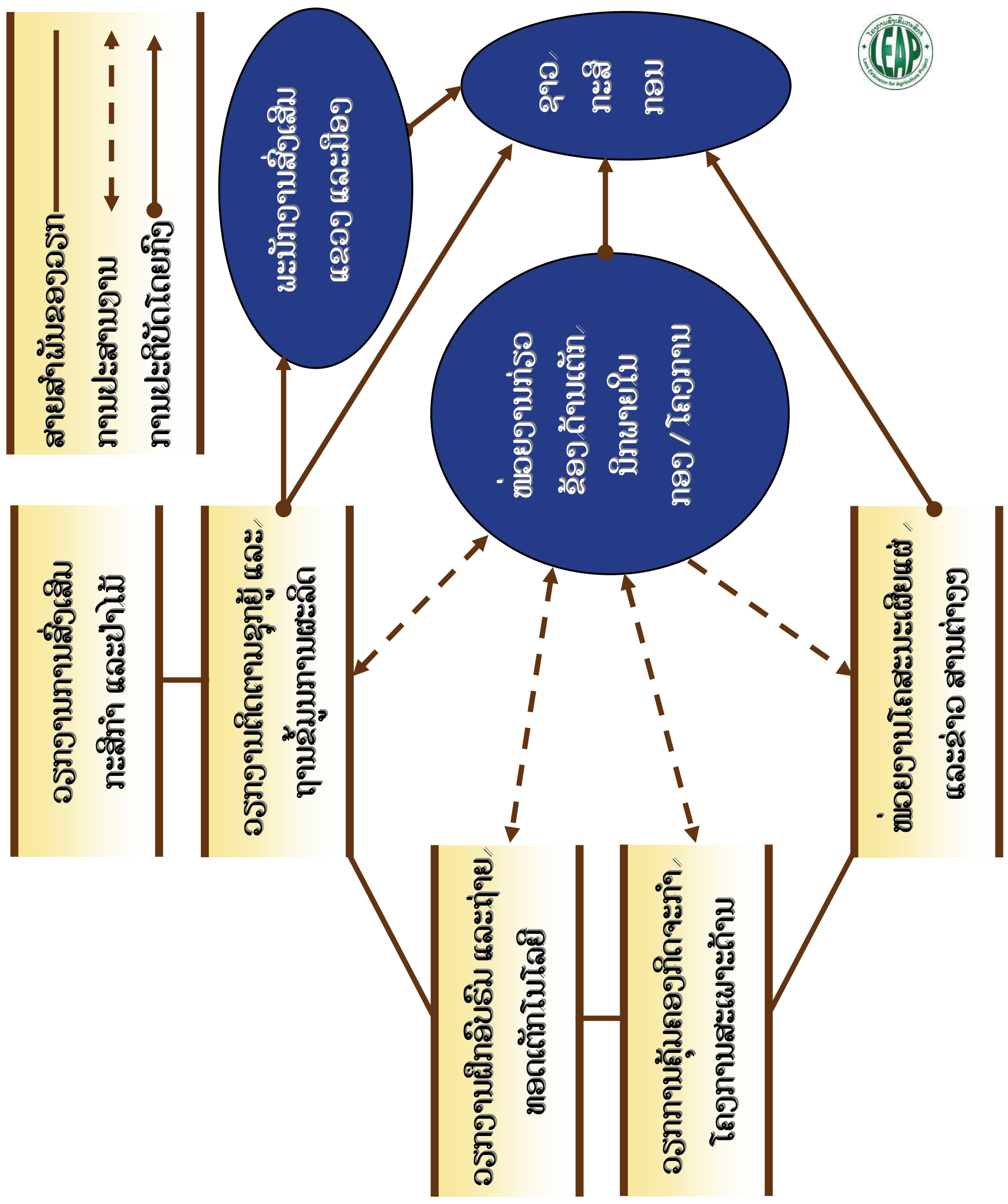

ຮູບ.1. ແຜ່ນວາດສະແດງຄວາມສຳພັນ ຂອງວຽກງານການສົ່ງເສີມທີ່ດີ

ໃນສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ຂະແໜງການພວກເຮົາແມ່ນຍັງຂາດພະນັກງານທີ່ມີລະດັບຄວາມສາມາດ ໃນການເຮັດວຽກງານສົ່ງເສີມທີ່ມີສີມືແທ້ງ, ນອກຈາກນັ້ນທີ່ສຳຄັນກໍ່ແມ່ນຍັງຂາດຮູບແບບ/ວິທີການຄຸ້ມຄອງປະສານງານໃນວຽກງານດັ່ງກ່າວ ທີ່ຮັບປະກັນໃຫ້ມີການລວມສູນ, ປະຫຍັດໄດ້ທັງຄົນ ແລະງົບປະມານ ແລະພ້ອມທັງຮັບປະກັນການປະຕິບັດທີ່ມີຈຸດສຸມອັນດຽວຂອງທົ່ວຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະປ່າໄມ້ ໃນເລື້ອງທີ່ສາມາດປະຕິບັດໄດ້. ດັ່ງນັ້ນ, ຈິ່ງມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງເຮັດໃຫ້ມີການປັບປຸງ ແລະພັດທະນາອົງປະກອບຂອງການສົ່ງເສີມທີ່ໄດ້ກ່າວຂ້າງເທິງນີ້ເຊັ່ນ: ຕ້ອງແມ່ນການສ້າງໃຫ້

- ພະນັກງານກະສິກຳກາຍເປັນນັກຝຶກອົບຮົມ / ນັກສົ່ງເສີມຫຼືນັກພັດທະນາ
- ເຕັກໂນໂລຢີທີ່ສັບສົນກາຍເປັນເຕັກໂນໂລຢີທີ່ເຂົ້າໃຈງ່າຍແລະນຳໃຊ້ໄດ້
- ການຍັງຂາດລະບົບ, ວິທີການໄດ້ມີຮູບແບບ, ວິທີການ ແລະເຕັກນິກໃນການຖ່າຍທອດທີ່ເຂົ້າໃຈແລະຮຽນຮູ້ໄດ້ງ່າຍສຳລັບຊາວກະສິກອນ

ຊາວກະສິກອນແມ່ນກຸ່ມເປົ້າໝາຍສຳຄັນທີ່ວຽກສົ່ງເສີມຕ້ອງເຂົ້າໄປເຖິງ. ການນຳເອົາວຽກສົ່ງເສີມເຂົ້າໄປຫາຊາວກະສິກອນ ແມ່ນຕ້ອງເນັ້ນໃຫ້ຊາວກະສິກອນກາຍເປັນຜູ້ຜະລິດເກັ່ງ ແລະມີການຈັດຕັ້ງແໜ້ນໜາ. ແຕ່ຢ່າງໃດກໍ່ດີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເພື່ອໃຫ້ວຽກງານສົ່ງເສີມເຂົ້າສູ່ຊາວກະສິກອນໄດ້ທົ່ວເຖິງບາດດຽວນັ້ນແມ່ນເຮັດໄດ້ຍາກ, ເພາະກຳລັງບຸກຄະລາກອນ (ພະນັກງານສົ່ງເສີມ / ນັກຝຶກອົບຮົມ) ຂອງພວກເຮົາທີ່ເຮັດວຽກງານການສົ່ງເສີມກະສິກຳໃນຕົວຈິງແມ່ນບໍ່ສາມາດໄປເຮັດໄດ້ກັບທຸກຄອບຄົວຊາວກະສິກອນຜູ້ຜະລິດຕົວຈິງ. ດັ່ງນັ້ນ, ການຈັດຕັ້ງຊາວກະສິກອນໃຫ້

- ຊາວກະສິກອນມີຖານະທາງເສດຖະກິດແຕກຕ່າງກັນ ຍ່ອມມີຜົນກະທົບຕໍ່ການຕັດສິນໃຈເລືອກໃຊ້ ເຕັກໂນໂລຢີໃນລະດັບທີ່ແຕກຕ່າງກັນ
- ການກຳນົດເປົ້າໝາຍ / ຈຸດປະສົງໃນການຜະລິດກະສິກຳ ຂອງຊາວກະສິກອນທີ່ມີຖານະທາງເສດຖະກິດຕ່າງກັນ ຍ່ອມມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນທັງໃນດ້ານຂອບເຂດ ແລະການໃຫ້ຄວາມສຳຄັນຕໍ່ກິດຈະກຳການຜະລິດ ແລະກຳມະວິທີປະຕິບັດ.
- ສະພາບພູມີປະເທດ, ທີ່ຕັ້ງ, ພູມສັນຖານຂອງພື້ນທີ່ການຜະລິດແຕກຕ່າງກັນຊາວກະສິກອນຍ່ອມມີການກຳນົດຮູບແບບການຜະລິດຕ່າງກັນ
- ວັດທະນະທຳຮີດຄອງປະເພນີ ແລະບົດຮຽນທີ່ສະສົມມີຄວາມແຕກຕ່າງ, ການດຳເນີນການຜະລິດ ແລະຮູບແບບການຜະລິດຍ່ອມແຕກຕ່າງກັນ
- ປັດໃຈ ແລະເງື່ອນໄຂກະທົບຈາກພາຍນອກຕໍ່ຄອບຄົວມີລະດັບແຕກຕ່າງກັນການປັບຕົວປ່ຽນແປງຮູບແບບການຜະລິດຂອງຊາວກະສິກອນຍ່ອມແຕກຕ່າງກັນ

ດັ່ງນັ້ນ, ການກຳນົດຮູບແບບການສົ່ງເສີມກະສິກຳ ຄວນເປັນໄປໃນທິດທາງ ແລະວິທີການຢ່າງໃດ? ຈຶ່ງຈະແທດເໝາະກັບຄວາມເປັນຈິງຂອງສັງຄົມກະເສດຕະກຳທີ່ມີຄວາມແຕກຕ່າງຫຼາກຫຼາຍດັ່ງທີ່ກ່າວມານັ້ນ.

ເພື່ອໃຫ້ຮູບແບບການສົ່ງເສີມມີຄວາມສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມຕ້ອງການ ແລະພາລະບົດບາດຂອງວຽກງານສົ່ງເສີມ ທາງອອກໃນການກຳນົດຮູບແບບການສົ່ງເສີມຄວນນອນໃນ:

- ການຝຶກອົບຮົມພາຍໃນກອງ: ສ້າງນັກຝຶກໃນກອງເອງໃຫ້ຮູ້ຈັກຕົວເຕັກໂນໂລຢີດີ ແລະຮູ້ວິທີຖ່າຍທອດທີ່ດີ
- ສ້າງນັກສົ່ງເສີມຂັ້ນແຂວງ
- ສ້າງນັກສົ່ງເສີມຂັ້ນເມືອງ
- ສ້າງຊາວກະສິກອນເປົ້າໝາຍ (ຄອບຄົວຕົວແບບ / ວິຊາການບ້ານ ແລະການຄຸ້ມຄອງກິດຈະກຳກຸ່ມຕະຫຼອດຮອດສະມາຊິກກຸ່ມ)
- ຍູ້ໜູນໃຫ້ເກີດການປັບປຸງລະບົບການປະສານສົມທົບໃນວຽກງານດັ່ງກ່າວໃຫ້ມີຄວາມສອດຄ່ອງ ແລະປະຕິບັດຕົວຈິງໄດ້.

2.4. ການກຳນົດຮູບແບບການສົ່ງເສີມກະສິກຳ

ຄວາມເປັນຈິງຂອງສະພາບການຜະລິດກະສິກຳໃນສປປລາວ ຊາວກະສິກອນມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍແຕກຕ່າງກັນ ໃນເລື້ອງຮູບແບບການຜະລິດຂອງຄອບຄົວ, ທັງນີ້ກໍ່ເນື່ອງຈາກສະພາບພູມສັນຖານ, ດິນຟ້າອາກາດຂອງທ້ອງຖິ່ນ, ຄວາມຊຶ້ນເຄີຍ, ຊັບພະຍາກອນ / ເຄື່ອງມືການຜະລິດ / ທຶນທີ່ມີ ແລະບົດຮຽນທີ່ສະສົມມາແຕ່ອາດີດ.

ນອກຈາກນັ້ນເມື່ອມີສະພາບການປ່ຽນແປງ ຂອງລະບົບເສດຖະກິດ_ສັງຄົມຈະຢູ່ໃນລະດັບໃດກໍ່ຕາມມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊາວກະສິກອນເກີດມີການປັບຕົວຢ່າງງຽບໆພາຍໃນຊຸມຊົນຊົນນະບົດທີ່ເຮັດການຜະລິດກະສິກຳ, ຊຶ່ງບາງເລື້ອງພະນັກງານສົ່ງເສີມອາດບໍ່ສາມາດວິເຄາະວິໄຈໄດ້ເຖິງວິທີການປັບຕົວຂອງຊາວກະສິກອນ. ດັ່ງນັ້ນ, ການກຳນົດຮູບແບບການສົ່ງເສີມ ຫຼືພັດທະນາກຳລັງການຜະລິດ ຈຶ່ງຄວນເກີດຂຶ້ນບົນພື້ນຖານວິໄສທັດ:

ເປັນກຸ່ມການຜະລິດ ທີ່ເລີ້ມຈາກນ້ອຍໄປຫາໃຫຍ່ກ່າວຄືເລີ້ມກໍ່ຕັ້ງກຸ່ມແບບທຳມະຊາດ_ຫຼາຍຄອບຄົວລວມຕົວກັນ ເພື່ອພ້ອມກັນວາງແຜນນຳໃຊ້ ແລະຈັດການຊັບພະຍາກອນຂອງຕົນໃຫ້ດີແລ້ວຈຶ່ງກ້າວໄປສູ່ການຈັດຕັ້ງເປັນກຸ່ມນິຕິບຸກຄົນ ໃນເວລາທີ່ກຸ່ມເຂັ້ມແຂງ.

ທີ່ກ່າວຂ້າງເທິງນັ້ນໝາຍຄວາມວ່າການເຂົ້າໄປສົ່ງເສີມຕ້ອງມີຄາດໝາຍທີ່ຊັດເຈນເຊັ່ນ:

- ເຮັດໃຫ້ເກີດມີກຸ່ມ_ມີການຈັດຕັ້ງຮ່ວມກັນຄຸ້ມຄອງກິດຈະການຜະລິດພາຍໃນບ້ານ
- ເຮັດໃຫ້ພາຍໃນກຸ່ມກໍ່ຄືພາຍໃນຊຸມຊົນນັ້ນໆມີວິຊາການເປັນຂອງຕົນເອງ_ສ້າງໃຫ້ມີວິຊາການປະຈຳກຸ່ມ (ບ້ານ) ເພື່ອເປັນຕົວແທນໃນການໃຫ້ບໍລິການແກ່ປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານ
- ຊຸກຍູ້ເຮັດໃຫ້ມີກິດຈະກຳທີ່ສາມາຊິກກຸ່ມຕ້ອງໄດ້ປະຕິບັດ ແລະຮ່ວມກັນຮັບຜິດຊອບ
- ໃຫ້ເຫັນໄດ້ຜົນປະໂຫຍດທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນຕໍ່ແຕ່ລະຄອບຄົວ, ຕໍ່ກຸ່ມ ແລະຕໍ່ສ່ວນລວມທັງໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະໄລຍະຍາວ
- ມີລະບົບແບບແຜນ ແລະວິທີການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຕົວຈິງຢ່າງຄົບວົງຈອນຕາມຫຼັກການໃນການຈັດການບໍລິຫານ

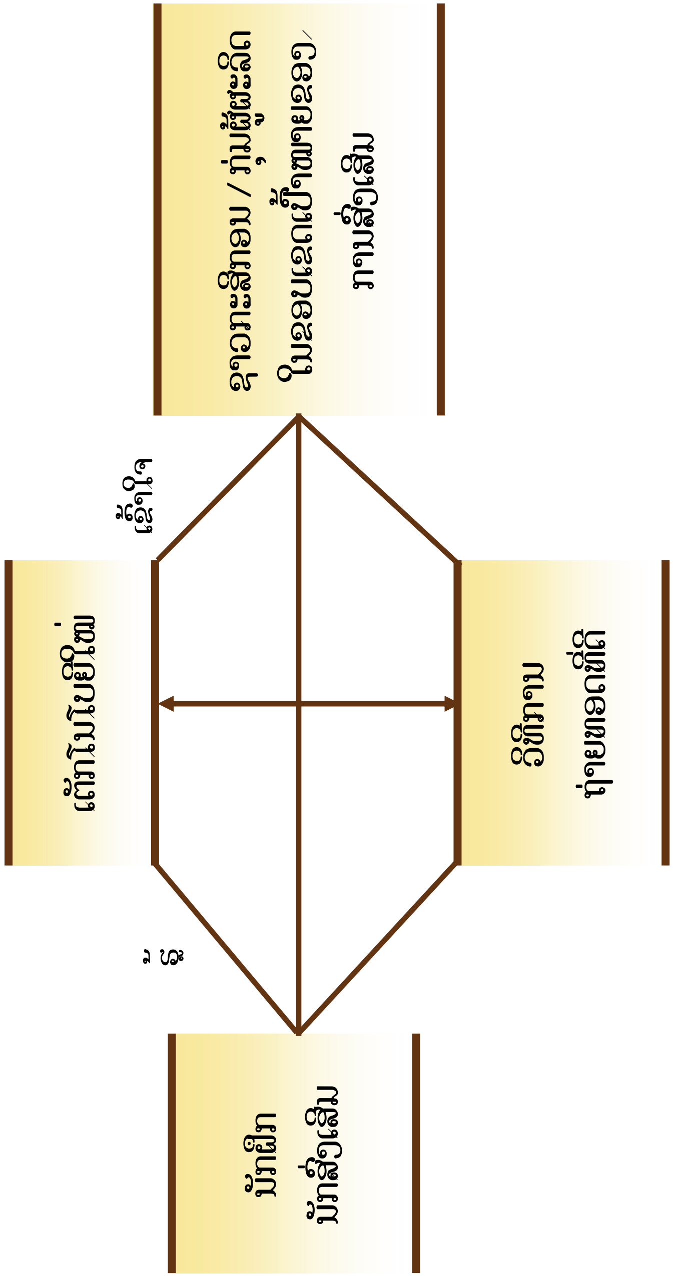

ວິທີການປັບປຸງພັດທະນາ ເພື່ອໃຫ້ເກີດການປ່ຽນແປງດັ່ງເປົ້າໝາຍກ່າວໄວ້ນັ້ນມາດຕາການໃນການປະຕິບັດຄວນຖືເອົາວຽກຝຶກອົບຮົມ, ສົນທະນາແລກປ່ຽນຄວາມຄິດຄວາມເຫັນຈາກປະສົບການ ແລະຄວາມຮູ້ຕົວຈິງທີ່ມີຢູ່ແລ້ວຫາຊ່ອງທາງແກ້ໄຂບົນພື້ນຖານຫຼັກການທາງວິຊາການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮ່ວມກັນ ແລະນຳໄປປະຕິບັດ ໂດຍມີການຕີລາຄາຖອດຖອນບົດຮຽນເປັນ ສິ່ງບຸກເບີກໃຫ້ແກ່ການປ່ຽນແປງພຶດຕິກຳ ຫຼືແບບແຜນການຜະລິດຕົວຈິງຂອງຊາວກະສິກອນໝາຍວ່າ (ຝຶກ_ໄປປະຕິບັດຕົວຈິງ_ຖອດຖອນບົດຮຽນ _ຜັນຂະຫຍາຍ / ປັບປຸງ)

- ໃຫ້ການຝຶກອົບຮົມເພື່ອເພີ່ມຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດທີ່ເປັນລະບົບໃຫ້ນັກສົ່ງເສີມ
- ໃຫ້ໂອກາດໄດ້ນຳໃຊ້ບົດຮຽນເຂົ້າໃນການຊຸກຍູ້ສົ່ງເສີມຊາວກະສິກອນຕົວຈິງ
- ໃຫ້ໄດ້ມີການປຶກສາຫາລືຖອດຖອນບົດຮຽນລະຫວ່າງນັກສົ່ງເສີມ ແລະຊາວກະສິກອນ ແລະລະຫວ່າງນັກສົ່ງເສີມດ້ວຍກັນເອງ
- ສ້າງໂອກາດໃຫ້ໄດ້ມີການຜັນຂະຫຍາຍບົດຮຽນທີ່ດີ ແລະປັບປຸງສິ່ງທີ່ຄົງຄ້າງ

ຍຸດທະສາດການຝຶກອົບຮົມ ໃນນີ້ແມ່ນຕ້ອງເນັ້ນໜັກໃສ່ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະເປັນເຈົ້າການຂອງທ້ອງຖິ່ນເຊັ່ນ: ພະນັກງານສົ່ງເສີມເມືອງ, ບ້ານ. ດັ່ງນັ້ນ, ການຝຶກອົບຮົມຈຶ່ງມີຂອບເຂດຄວນປະຕິບັດຢູ່.